

жите въ полза на отечеството, като что и азъ съмъ ся трудилъ за умножението му“. И, като изтъква невъзможността „да брой изведнажъ всичката сума, безъ да се уцърбятъ срѣдствата му“, моли за снизхождение по сроковетъ за изплащането на капитала, като бждатъ тѣ 3 до 4 години, и за намаляване размѣра на лихвитѣ.

Все въ архива на Добродетелната дружина се пазятъ и други писма на К. Поповича по този случай. На 18 априль 1870 г. той увѣрява, че ще брой на 20 септемврий с. г. хиляда желтици, а остатъка отъ дълга, заедно съ лихвитѣ, ще осигури чрезъ надлежнитѣ полици и залогъ на единъ отъ имотитѣ си. На 7 май с. г. той предлага, — следъ лично свиждане съ М. Колони, изпратенъ отъ Добродетелната дружина, — като обезпечение двуетажното си каменно здание, на стойностъ повече отъ 40 хиляди франка. А отъ 7 декемврий с. г. имаме писмо отъ Евлогий Георгиевъ до оная дружина, че е ипотекиралъ срещу дълга къмъ Селимински за 3000 желтици единъ имотъ на К. Поповича и че последниятъ е издалъ полица на Теодора Драгойчева за 156 турски лири, съгласно завещанието на Селимински. Въ запазеня ржкописенъ отчетъ на Добродетелната дружина за 1871 г., четенъ предъ годишното ѣ събрание въ Букурещъ, се казва, че настоятелството „съ всичкото си старание едвамъ успѣло до сега да тури отчасти въ единъ какъвъ да е редъ“ паричното взимане на покойния Селимински отъ Костаки Поповича и Николая Ценова. Първиятъ, осжденъ, внесълъ вече 1300 желтици, като за останалитѣ 3000 се задлъжилъ да ги изплати въ три години (по хиляда годишно), срещу залогъ на мазата си въ Браила; а съ втория работата била все още „висеща въ сжда“: „сега, напоследно, му се яви, че ако не се потъкми споредъ обещанието си, ще се тури въ изпълнение сомацията, която се издаде срещу него“.

Какъ се е развивалъ нататкъ процесътъ по събиране на дълга, не знаемъ подробно. Но това не ще е било лека работа, поради вѣчната нередовностъ отъ страна на ония двама търговци. Поповичъ не билъ изплатилъ и до 1875 г. — значи 10 години по-късно — заетитѣ суми, поради което Добродетелната дружина подканва на 15 ноемврий и на 1 декемврий 1875 г. писмено длъжника въ Браила, „да приключи смѣткитѣ си“ и „изпрати допълнителна сума“. Още на